

Sygnatura akt I C 1405/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

W., dnia 09-01-2014 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący:SSR Paweł Kwiatkowski

Protokolant:Katarzyna Mulak

po rozpoznaniu w dniu 09-01-2014 r. we Wrocławiu

sprawy z powództwa Ł. M.

przeciwko (...) Sp. z o.o. sp. k. z siedzibą we W.

o ustalenie istnienia lub nieistnienia stosunku prawnego lub prawa (Art. 189 kpc)

I. ustala, że nie istnieje zobowiązanie powoda Ł. M. wobec strony pozwanej (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółki komandytowej z siedzibą we W. w kwocie 439,70 zł z tytułu umowy o członkostwo numer (...), zawartej 31 października 2012 r, za okres przypadający po 11 kwietnia 2013 r.;

II. zasądza od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 107 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

I C 1405/13

UZASADNIENIE

Pozwem złożonym w dniu 15 października 2013 r. powód Ł. M. domagał się ustalenia, że nie istnieje jego zobowiązanie wobec strony pozwanej (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością sp. komandytowej w kwocie 439,70 zł tytułem składek członkowskich za okres przypadający po 11 kwietnia 2013 r., a wynikających z umowy o członkostwo zawartej pomiędzy stronami w dniu 31 października 2012 r.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, że w w/w umowie zastrzeżono możliwość wcześniejszego rozwiązania umowy z istotnych i istniejących względów medycznych uniemożliwiających korzystanie z usług pozwanego (potwierdzonych odpowiednim zaświadczeniem lekarskim). Powód przedłożył pozwanemu odpowiednie zaświadczenie lekarskie i rozwiązał umowę. Pozwany oświadczył jednak, że okazane zaświadczenie jest zbyt lakoniczne i nie nadaje się do weryfikacji. Zdaniem powoda taki zarzut był bezzasadny. Warunki umowy nie wskazywały warunków formalnych wymaganego zaświadczenia lekarskiego. Strona pozwana nie była zaś uprawniona do jego weryfikacji. W świetle art. 13 ustawy o prawach pacjenta i rzeczniku praw pacjenta w takim zaświadczeniu nie było możliwości ujawnienia szczegółowych okoliczności choroby powoda.

Powód wskazywał nadto, że interes prawny w wytoczeniu powództwa wywodzi z faktu, że strona pozwana wezwała go do zapłaty należności za okres po rozwiązaniu umowy.

W odpowiedzi na pozew złożonej w dniu 26 listopada 2013 r. strona pozwana (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością sp. komandytowa wniosła o oddalenie powództwa. Strona pozwana zarzuciła, że w umowie zastrzeżono, iż dla wcześniejszego rozwiązania umowy konieczne przedłożenie takiego zaświadczenia lekarskiego, które potwierdzi niemożność korzystania z usług w sposób permanentny. Takie okoliczności po stronie powoda nie zachodziły.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

Powoda Ł. M. i stronę pozwaną (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością sp. komandytową łączyła umowa o świadczenie usług (nazwana umową o członkostwo) zawarta na minimalny okres 14 miesięcy poczynając od 4 listopada 2012 r. W umowie zastrzeżono, że w minimalnym okresie trwania umowy powód mógł rozwiązać umowę „z istotnych i istniejących warunków medycznych uniemożliwiających korzystanie z usług pozwanego (potwierdzonym odpowiednim zaświadczeniem lekarskim)”.

(dowód: umowa o członkostwo – k. 8)

Strona pozwana świadczyła usługi polegające na udostępnianiu miejsca i przyrządów do ćwiczeń fizycznych (tzw. fitness).

(bezsporne).

W dniu 11 kwietnia 2013 r. pozwany rozwiązał umowę, przedstawiając zaświadczenie lekarskie, z którego wynikało, iż ze względu na chorobę przeciwwskazane są w jego przypadku ćwiczenia na siłowni. Zaświadczenie wystawił lekarz J. K., wskazując jako cel wydania „Klub fitness”.

(dowód: zaświadczenie lekarskie – k. 9, formularz rezygnacji – k. 10).

U powoda faktycznie stwierdzono w kwietniu 2013 r. długotrwałą przeszkodę w wykonywaniu ćwiczeń fizycznych na siłowni. Krótkotrwała przeszkoda, np. przeziębienie, nie byłaby wystarczająca dla J. K. dla wystawienia zaświadczenia przedłożonego następnie przez powoda.

(dowód: zeznania J. K. – rozprawa w dniu 9 stycznia 2014 r.)

Strona pozwana zakwestionowała skuteczność rozwiązania umowy, zarzucając, że lakoniczna treść zaświadczenia uniemożliwia jego weryfikację, a następnie wezwała powoda do zapłaty opłat za okres po złożeniu przez niego oświadczenia o rozwiązaniu umowy.

(dowód: pismo z 12.07.2013 r. – k. 11, wezwanie do zapłaty – k. 17).

Mając powyższe na uwadze, Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie.

Powód miał niewątpliwie interes prawny w wytoczeniu powództwa, stosownie do art. 189 kpc, albowiem pomiędzy stronami istniał stan niepewności, co do czasu trwania łączącego ich stosunku prawnego, rodzący także spór, co do wysokości zobowiązań powoda.

Zdaniem Sądu analiza zebranego w sprawie materiału dowodowego wskazywała, że powód był uprawniony do wcześniejszego rozwiązania umowy z uwagi na swój stan zdrowia. Zapis łączącej strony umowy nie wskazywał szczególnych warunków zaświadczenia lekarskiego potwierdzającego niemożność korzystania przez powoda z usług pozwanego. Wobec tego wystarczające z formalnego punktu widzenia było przedłożenie zaświadczenia o treści wskazującej ogólnie na przeciwwskazania medyczne w korzystaniu z siłowni, zwłaszcza, że lekarz wystawiający zaświadczenie miał świadomość celu swojego działania. Nie znaczyło to jednak automatycznie, że zaświadczenie korzystało z nieusuwalnego domniemania prawdziwości. Strona pozwana mogła zatem zweryfikować istnienie przeszkody w korzystaniu z jej usług, nie zadbała jednak w umowie o określenie sposobu weryfikacji. Ostatecznie taka weryfikacja mogła nastąpić także w postępowaniu sądowym, co też nastąpiło w niniejszej sprawie.

Przesłuchany w charakterze świadka lekarz wystawiający zaświadczenie dla powoda potwierdził, że był mu znany cel wystawienia zaświadczenia i zeznał, iż nie wystawiłby go, gdyby przeszkoda zdrowotna po stronie powoda była

blaha, lub krótkotrwała. Ponadto wyjaśnił, że nie ujawnił w zaświadczeniu nazwy schorzenia powoda z uwagi na tajemnicę lekarską. Brak było podstaw, ażeby zeznania te uznać za niewiarygodne, zwłaszcza że świadek oświadczył, iż nie znał wcześniej powoda. W tej sytuacji stwierdzić należało, że powód wykazał zaistnienie podstaw do wcześniejszego rozwiązania umowy z pozwanym. W związku był uprawniony do żądania wskazanego w pozwie. Nie ulegało wątpliwości, że po rozwiązaniu umowy powód nie był już zobowiązany do zapłaty świadczeń za okres po dacie rozwiązania umowy. Mając to na uwadze, orzeczono, jak w pkt I wyroku.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 kpc.